DZIENNIK URZĘDOWY

GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

Warszawa, dnia 31 sierpnia 1964 r. Nr 7 Poz. 29—35

TREŚĆ:

29.

ZARZĄDZENIE Nr 46

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 22 maja 1964 r.

w sprawie wykonywania funkcji informatora turystycznego.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 3 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Informatorem turystycznym w rozumieniu zarządzenia jest osoba posiadająca odpowiednie uprawnienia i wykonująca funkcje informatora w punkcie informacji turystycznej.

§ 2.

1. Uprawnienia informatora turystycznego nadają komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), zwane w dalszym ciągu „wojewódzkimi komitetami", po złożeniu egzaminu, na podstawie wniosków komisji kwalifikacyjno-egzaminacyjnych.
2. Komisje kwalifikacyjno-egzaminacyjne powołują wojewódzkie komitety, zgodnie z wytycznymi Dyrektora Centralnego Ośrodka Informacji Turystycznej.
3. Ustala się wzór decyzji nadającej uprawnienia informatora turystycznego, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 3.

Do zadań informatora turystycznego należy:

1) sumienne i uprzejme udzielanie informacji turystycznych;
2) zaznajamianie się z otrzymanymi materiałami informacyjnymi oraz zbieranie we własnym zakresie danych potrzebnych do udzielania informacji, zwłaszcza o charakterze lokalnym względnie regionalnym;

3) interesowanie się problemami turystyczno-krajoznawczymi, w szczególności swego miasta i regionu oraz systematyczne studiowanie prasy fachowej;
4) przekazywanie do regionalnych i wojewódzkich ośrodków informacji turystycznej wiadomości istotnych dla informacji turystycznej o jednostce prowadzącej punkt informacji turystycznej oraz regionie, na terenie którego działa dany punkt.

§ 4.

1. Ustala się, w zależności od kwalifikacji oraz stażu pracy, trzy klasy informatorów turystycznych.
2. Zasady klasyfikacji informatorów turystycznych określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 5.

1. Ustanawia się odznakę informatora turystycznego, której wzór zatwierdzi Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki na wniosek Centralnego Ośrodka Informacji Turystycznej.
2. Prawo do noszenia odznaki przysługuje wyłącznie informatorom turystycznym.
3. Informatorzy turystyczni otrzymują odznaki bezpłatnie.

§ 6.

1. Informator turystyczny obowiązany jest nosić odznakę w czasie wykonywania swoich funkcji.
2. Informatorzy turystyczni posiadający uprawnienia:
   1) II klasy — noszą odziakę na podkładce koloru zielonego,
   2) I klasy — noszą odznakę na podkładce koloru czerwonego.

§ 7.

Informatorzy turystyczni władający językiem obcym powinni nosić w czasie wykonywania swoich funkcji baretki o barwach narodowych właściwego kraju.

§ 8.

1. Jednostki prowadzące punkty informacji turystycznej powinny dążyć do powierzania funkcji informatorów turystycznych osobom posiadającym uprawnienia informatora turystycznego.
2. Wojewódzkie komitety mogą w uzasadnionych przypadkach określić punkty informacji turystycznej, w których funkcje informatora turystycznego powinny być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające uprawnienia informatora turystycznego.

§ 9.

Uprawnienia informatora turystycznego wygasają, jeżeli przez okres trzech lat nie wykonuje on swoich funkcji.

§ 10.

1. W przypadku niewłaściwego wykonywania przez informatora turystycznego ciążących na nim obowiązków mogą być stosowane następujące sankcje:
   1) upomnienie,
   2) obniżenie o jeden stopień na okres do 2 lat posiadanej przez informatora turystycznego klasy, a w przypadku posiadania klasy trzeciej — zawieszenie w wykonywaniu funkcji informatora turystycznego,
   3) pozbawienie prawa wykonywania funkcji informatora turystycznego.
2. Do stosowania sankcji, o których mowa w ust. 1, uprawnieni są przewodniczący wojewódzkich komitetów.
3. W przypadku pozbawienia prawa wykonywania funkcji (ust. 1, pkt 3) informator turystyczny obowiązany jest zwrócić posiadaną odznakę do właściwego wojewódzkiego ośrodka informacji turystycznej.

§ 11.

Dyrektor Centralnego Ośrodka Informacji Turystycznej określi zasady szkolenia informatorów turystycznych.

§ 12.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 46 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 22 maja 1964 r. (poz. 29).

Format A5

....
(pieczęć podłużna WWKFiT lub nadruk firmowy)

Nr ew..........................

...., dnia..............196.... r.
(miejscowość)

Obywatel..
w..

Działając na podstawie § 2 ust. 1 zarządzenia nr 46 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 22 maja 1964 r. w sprawie wykonywania funkcji informatora turystycznego (Dz. Urz. GKKFiT Nr 7, poz. 29) nadaje się Obywatelowi na wniosek Komisji Kwalifikacyjno-Egzaminacyjnej uprawnienia informatora turystycznego klasy ....

Decyzja obowiązuje z dniem..196.... r.

Przewodniczący Komitetu

(m. p.)

....
(imię i nazwisko

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 46 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 22 maja 1964 r. (poz. 29).

Zasady kwalifikacji informatorów turystycznych.

Klasa	Wykształcenie	Wymogi kwalifikacyjne
III	średnie	ukończony kurs I stopnia i zdany egzamin
	podstawowe	ukończony kurs I stopnia, zdany egzamin oraz co najmniej trzymiesięczny staż pracy w charakterze informatora turystycznego, odbyty po zdaniu egzaminu
II	średnie	ukończony kurs II stopnia, zdany egzamin oraz co najmniej roczny nieprzerwany lub czterokrotny sezonowy staż pracy w charakterze informatora turystycznego od czasu uzyskania III klasy oraz nienaganne wykonywanie w tym okresie funkcji informatora turystycznego.
	podstawowe	jak wyżej z tym, że wymagany jest staż pracy dwukrotnie dłuższy niż przy wykształceniu średnim
I	średnie	co najmniej dwuroczny nieprzerwany staż pracy w charakterze informatora turystycznego od czasu uzyskania II klasy oraz nienaganne wykonywanie w tym okresie funkcji informatora turystycznego.

Uwaga: Przez sezonowy staż pracy należy rozumieć sezonowe wykonywanie funkcji informatora turystycznego w okresie letnim lub zimowym, przy czym okres ten wynosić powinien za każdym razem co najmniej 3 miesiące.

30.

ZARZĄDZENIE Nr 67

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 28 lipca 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wzmożenia kontroli finansowo-księgowej w jednostkach organizacyjnych podporządkowanych oraz dotowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 4 i 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 190 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 października 1962 r. w sprawie wzmożenia kontroli finansowo-księgowej w jednostkach organizacyjnych podporządkowanych oraz dotowanych przez GKKFiT (Dz. Urz. GKKFiT Nr 11, poz. 52) wprowadza się następującą zmianę:

w § 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) roczne — do 15 lutego po okresie sprawozdawczym".

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

31.

ZARZĄDZENIE Nr 70

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 4 sierpnia 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hoteli Turystycznych.

§ 1.

W zarządzeniu nr 57 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 15 czerwca 1964 r. w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hoteli Turystycznych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 6, poz. 25) wprowadza się następującą zmianę:

W § 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przedmiocie wynagradzania pracowników Zarządu mają zastosowanie przepisy uchwały nr 302 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1958 r. w sprawie wynagradzania pracowników służby inwestycyjnej, a w szczególności tabela nr 1 część II załącznika do uchwały".

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od 15 czerwca 1964 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

32.

ZARZĄDZENIE Nr 72

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 13 sierpnia 1964 r.

w sprawie świadczeń na rzecz cudzoziemców przybywających do Polski w sprawach kultury fizycznej i turystyki.

Na podstawie § 1 ust. 3 uchwały nr 110 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie świadczeń na rzecz cudzoziemców przybywających do Polski oraz świadczeń z tytułu uposażenia w kraju obywateli polskich wyjeżdżających za granicę w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych — zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Przepisy zarządzenia dotyczą świadczeń na rzecz cudzoziemców przybywających do Polski w sprawach kultury fizycznej i turystyki:
   1) w ramach wymiany kulturalnej, naukowej, naukowotechnicznej, sportowej, dziennikarskiej, prasowej lub handlowej — w granicach określonych porozumieniem dotyczącym wymiany;
   2) na zaproszenie jednostki przyjmującej — w granicach określonych decyzją właściwej jednostki nadrzędnej;
   3) w delegacji służbowej lub na własny koszt.
2. Zaproszenie cudzoziemca do Polski może nastąpić:
   1) w ramach przygranicznego ruchu — za zgodą właściwego komitetu kultury fizycznej i turystyki prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa),
   2) w pozostałych przypadkach — za zgodą Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.
3. Przepis ust. 2 nie dotyczy:
   1) zagranicznych ekip sportowych, zasady zapraszania których określają odrębne przepisy wydane przez Przewodniczącego GKKFiT;
   2) oficjalnych gości Przewodniczącego GKKFiT, zasady zapraszania których określają odrębne przepisy.

§ 2.

Obowiązek stosowania przepisów zarządzenia ciąży na wszystkich komórkach organizacyjnych GKKFiT, instytucjach oraz organizacjach działających w zakresie kultury fizycznej i turystyki, zwanych w dalszym ciągu „jednostkami organizacyjnymi”, dokonujących na własny koszt świadczeń na rzecz cudzoziemców.

§ 3.

Przepisy zarządzenia nie dotyczą cudzoziemców:
1) odobywających w Polsce studia lub praktyki na własny koszt albo na podstawie odrębnych przepisów,
2) przybywających do Polski w charakterze turystów w ramach wycieczek przyjmowanych przez Polskie Biuro Podróży „Orbis” oraz krajowe biura turystyczne.

§ 4.

Warunkiem dokonywania świadczeń na rzecz cudzoziemców jest:

1) posiadanie przez przyjmującą jednostkę organizacyjną kwot na pokrycie kosztów pobytu cudzoziemca w Polsce, przewidzianych w budżecie lub planie finansowo-gospodarczym, bądź środków funduszu dyspozycyjnego lub reprezentacyjnego utworzonego zgodnie z obowiązującymi przepisami;
2) w przypadku zaproszenia cudzoziemców uzyskanie przez przyjmującą jednostkę organizacyjną zgody, zgodnie § 1 ust. 2.

§ 5.

1. Świadczenia na rzecz poszczególnych cudzoziemców mogą obejmować:
   1) wyżywienie — do wysokości kosztów, nie więcej jednak niż 120 zł na dobę;
   2) odpowiednie zakwaterowanie oraz związane z tym koszty przewozu do wysokości rzeczywistych kosztów;
   3) przejazdy zamiejscowe w kraju, przy zastosowaniu przede wszystkim środków istniejącej sieci komunikacji publicznej;
   4) pomoc leczniczą w nagłych przypadkach — do wysokości rzeczywistych kosztów, a w odniesieniu do pobytów dłuższych stałą opiekę lekarską;
   5) kieszonkowe na drobne wydatki — do wysokości 32 zł dziennie.
2. W przypadku, gdy pobyt cudzoziemca przekracza jeden miesiąc, GKKFiT może ustalić świadczenia na wyżywienie i kieszonkowe (ust. 1 pkt 1 i 5) w kwocie zryczałtowanej, nie przekraczającej stawki normalnej.

§ 6.

1. Przepisy § 5 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 nie dotyczą świadczeń na rzecz zagranicznych ekip sportowych:
   1) w odniesieniu do których mają zastosowanie przepisy zarządzenia nr 49 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 17 marca 1961 r. w sprawie należności za czas podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki (Dz. Urz. GKKFiT Nr 1, poz. 7 oraz Nr 4 poz. 39) oraz pisma okólnego nr 5 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 1 marca 1963 r. w sprawie ograniczenia kosztów delegacji (podróży) w sprawach kultury fizycznej i turystyki (Dz. Urz. GKKFi8 Nr 3, poz. 16);
   2) którym za zgodą GKKFiT może być przyznane kieszonkowe w wysokości do 48 zł dziennie.
2. Przepisy § 5 ust. 1 pkt 5 nie dotyczą oficjalnych przedstawicieli międzynarodowych federacji sportowych oraz komitetów kultury fizycznej, którym za zgodą Przewodniczącego GKKFiT może być przyznane kieszonkowe w wysokości do 100 zł dziennie.

3. Przyznanie członkom zagranicznych ekip sportowych innych świadczeń poza wymienionymi w § 5 ust. 1, wynikających z umów lub porozumień, może mieć miejsce wyłącznie za zgodą Przewodniczącego GKKFiT wydaną w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 7.

Cudzoziemcom przebywającym w delegacji służbowej lub na własny koszt mogą być przyznane wyłącznie świadczenia wymienione w § 5 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 tylko w czasie pobytu poza miejscem ich stałego zakwaterowania na zaproszenie przyjmującej jednostki organizacyjnej.

§ 8.

1. Należności za świadczenie z wyjątkiem kieszonkowego powinny być pokrywane jednostkom wykonującym świadczenia. Przyjmująca jednostka organizacyjna może, zamiast przewidzianych świadczeń, dokonywać wypłaty pieniędzy polskich cudzoziemcom na pokrycie kosztów:
   1) wyżywienia — w kwocie obliczonej według równowartości ustalonych dla poszczególnego cudzoziemca posiłków, jeżeli zapewnienie mu posiłków pociągałoby dodatkowe koszty, albo gdy miejsce przebywania cudzoziemca jest zmienne;
   2) zakwaterowania — w kwocie obliczonej według stawki przewidzianej na zakwaterowanie, jeżeli z zapewnieniem kwatery związane są okoliczności wymienione w pkt 1;
   3) przejazdów w kraju poza miejscowością pobytu — w kwocie odpowiadającej kosztom przejazdów;
   4) drobnych wydatków („kieszonkowe") — w kwocie obliczonej według ustalonej stawki kieszonkowego.
2. Wypłata pieniędzy polskich cudzoziemcom na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, powinna następować z zastrzeżeniem zwrotu przez cudzoziemca otrzymanych pieniędzy w przypadku, gdy wydatki na zakwaterowanie oraz przejazdy zamiejscowe nie zostaną dokonane.

§ 9.

1. Dla cudzoziemców przebywających w Polsce może być w uzasadnionych przypadkach urządzone w skromnych ramach, w zasadzie jednorazowe, przyjęcie, którego koszty nie powinny przekroczyć 150 zł. na osobę.
2. Urządzenie przyjęcia dopuszczalne jest po uzyskaniu zgody właściwego organu. Właściwym organem jest:
   1) GKKFiT — dla instytucji i organizacji działających w zakresie kultury fizycznej i turystyki na szczeblu centralnym;
   2) właściwy komitet kultury fizycznej i turystyki prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) — dla jednostek organizacyjnych działających na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa).
3. Zgoda, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana w przypadku:
   1) zorganizowania jednego przyjęcia (t.zw. uroczystego posiłku) z okazji zakończenia zawodów soprtowych, którego koszt, poza dziennym limitem wyżywienia, nie przekracza 50 zł na jedną osobę;
   2) podania na spotkaniu z cudzoziemcami napojów bezalkoholowych, papierosów i słodyczy, których koszt nie przekracza 15 zł na jedną osobę.

§ 10.

Liczba osób uczestniczących w przyjęciach dla cudzoziemców, zwłaszcza po stronie gospodarzy, powinna być ograniczona do niezbędnego minimum.

§ 11.

1. W przypadkach zwyczajowo przyjętych mogą być wręczone cudzoziemcom drobne upominki. Koszt upominku nie powinien przekraczać 200 zł na osobę.
2. Wręczanie cudzoziemcom upominków dopuszczalne jest po uzyskaniu zgody właściwego organu określonego w § 9 ust. 2.
3. Nie należy wręczać upominków o wartości użytkowej.
4. Przez upominki nie rozumie się:
   1) wydawnictw i drobnych przedmiotów propagandowych wydawanych przez GKKFiT, Polskie Biuro Podróży „Orbis", krajowe biura turystyczne, organizacje turystyczne oraz Polski Komitet Olimpijski;
   2) proporczyków, statuetek lub innych pamiątek o wartości nieużytkowej, wręczanych zagranicznym ekipom z okazji sportowych spotkań międzynarodowych, których wartość nie przekracza 400 zł;
   3) kwiatów, których jednorazowy koszt nie przekracza 100 zł.

§ 12.

Przy urządzaniu przyjęć i zakupie upominków dla cudzoziemców powinny być przestrzegane odrębne przepisy w sprawie zasad tworzenia i wykorzystania funduszu dyspozycyjnego lub reprezentacyjnego.

§ 13.

W uzasadnionych przypadkach limity ustalone w § 5 ust. 1 pkt 1 i 5 oraz § 9 ust. 1 i § 11 ust. 1 mogą być podwyższone w granicach do 50% za zgodą Przewodniczącego GKKFiT.

§ 14.

1. Przy przyjazdach cudzoziemców mogą być pokrywane wydatki na rozrywki kulturalne. Wydatki te nie mogą przekraczać 100 zł na osobę w okresie trzech dni i 350 zł na osobę w okresie dwóch tygodni pobytu cudzoziemca w Polsce.
2. Wydatki na rozrywki kulturalne dla zagranicznych ekip sportowych nie mogą przekraczać 50 zł na osobę w okresie trzech dni i 150 zł w okresie dwóch tygodni.

§ 15.

1. Osobom towarzyszącym cudzoziemcom w podróżach, posiłkach i rozrywkach kulturalnych przysługuje:
   1) ryczałt na wyżywienie i rozrywki kulturalne w kwotach niezbędnych dla wykonania zleconych zadań, na zasadach ustalonych dla cudzoziemców i do wysokości ustalonych dla nich wydatków;
   2) zwrot kosztów przejazdu;
   3) zwrot kosztów zakwaterowania poza stałym miejscem zamieszkania.
2. Osobom towarzyszącym cudzoziemcom nie przysługują diety wyjazdowe.
3. Koszty utrzymania osób towarzyszących pokrywa jednostka przyjmująca cudzoziemców.

§ 16.

Wydatki na cele, o których mowa w zarządzeniu, muszą być należycie udokumentowane, przy czym powinna być uzasadniona ich potrzeba i dołączony opis okoliczności (np. jaką grupę cudzoziemców przyjmowano, ile osób uczestniczyło w przyjęciu itd.).

§ 17.

W stosunku do osób naruszających przepisy zarządzenia należy wyciągnąć surowe konsekwencje przewidziane obowiązującymi przepisami.

§ 18.

Traci moc w zakresie unormowanym zarządzeniem zarządzenie nr 81 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24.VI. 1960 r. w sprawie oszczędności w wydatkach na reprezentację (Dz. Urz. GKKFiT Nr 3, poz. 19).

§ 19.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **Włodzimierz Reczek**

33.

ZARZĄDZENIE Nr 73

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 19 sierpnia 1964 r.

w sprawie przechowywania przez Państwowe Przedsiębiorstwo „Totalizator Sportowy" dowodów zawarcia zakładów sportowych (kuponów).

Na podstawie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1957 r. w sprawie państwowego zasobu archiwalnego (Dz. U. Nr 12, poz. 66 i z 1959 r. Nr 2, poz. 12) oraz § 103 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 102, poz. 546 i z 1961 r. Nr 26, poz. 128 i Nr 72, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarządzenie dotyczy przechowywania przez Państwowe Przedsiębiorstwo „Totalizator Sportowy" odcinków A, B, C, kuponów wypełnionych przez uczestników zakładów i znajdujących się w posiadaniu przedsiębiorstwa.

§ 2.

Odcinki A i B kuponów, na które padły wygrane nie mniejsze niż 2.000 zł, przechowuje się przez okres 5 lat od daty zawarcia zakładów.

§ 3.

Odcinki A kuponów, na które padły wygrane poniżej 2.000 zł, przechowuje się przez okres 6 miesięcy od daty zawarcia zakładów.

§ 4.

Odcinki B kuponów, na które padły wygrane poniżej 2.000 zł, przechowuje się przez okres 14 dni od daty zakładów.

§ 5.

W przypadku nieuwzględnienia przez Państwowe Przedsiębiorstwo „Totalizator Sportowy" zgłoszonych reklamacji (§ 14, 15, 16 regulaminu „Toto-Lotka" oraz § 15 regulaminu „Totalizatora Piłkarskiego") odcinki A i B tych zakładów przechowuje się przez okres 3 lat od daty zawarcia zakładów.

§ 6.

Odcinki A i B kuponów, na które nie padły wygrane, przechowuje się przez okres 14 dni od daty zawarcia zakładów.

§ 7.

Dowody zawarcia zakładów sportowych (odcinki A i B) dotyczące roszczeń dochodzonych w postępowaniu sądowym, przechowuje się do czasu uprawomocnienia wyroku.

§ 8.

Odcinki kuponów przechowuje się przez okres 5 lat, jeżeli dotyczą wygranych nie mniejszych niż 2.000 zł, a przez 1 rok jeżeli dotyczą wygranych poniżej 2.000 zł.

§ 9.

Po upływie określonych okresów przechowywania dowodów (kuponów) następuje komisyjne przeznaczenie ich na zniszczenie. Komisja sporządza protokół, podający daty stwierdzające za jaki okres dowody (kupony) podlegają zniszczeniu oraz ich ilość. Protokół zatwierdza kierownik właściwego Oddziału Wojewódzkiego P.P. „Totalizator Sportowy".

§ 10.

Dowody (kupony) z wyjątkiem określonych w § 7, przekazuje się na zniszczenie bez uzyskiwania na to każdorazowego zezwolenia właściwego archiwum państwowego.

§ 11.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od 1 stycznia 1964 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **Włodzimierz Reczek**

34.

PISMO OKÓLNE Nr 11

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU

KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 15 czerwca 1964 r.

w sprawie rozliczania się z zakończonych zadań inwestycyjnych (lub ich części) i z osiągniętych efektów gospodarczych.

Na podstawie § 6 zarządzenia nr 15 Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 16.IV 1963 r. w sprawie rozliczenia się z zakończonych zadań inwestycyjnych (lub ich części) i z osiągniętych efektów gospodarczych (Monitor Polski Nr 39, poz. 193) ustala się następujące wytyczne branżowe, dostosowane do specyfiki resortu dla jednostek podporządkowanych GKKFiT oraz podlegających jego nadzorowi:

1. Obowiązek rozliczenia się z wykonania zadań inwestycyjnych i oddanych do użytku efektów gospodarczych (użytkowych) obejmuje wszystkie inwestycje wg niżej wymienionych zasad:
   1) inwestorzy realizujący zadania inwestycyjne polegające na budownictwie inwestycyjnym o wymienionych efektach gospodarczych (tj. wyrażających się w postaci przyrostów zdolności produkcyjnych, usługowych, użytkowych lub innych efektów) obowiązani są do rozliczenia zadań inwestycyjnych oddanych do użytku wg wzoru stanowiącego załącznik do pisma okólnego,
   2) Inwestorzy realizujący zadania inwestycyjne polegające na budownictwie inwestycyjnym o niewymiernych efektach gospodarczych i użytkowych (np. w zakresie urządzeń i zagospodarowania terenu, ogrodzeń, zadrzewień, nawodnienia, oświetlenia itp.) obowiązani są do rozliczenia wykonanego zadania inwestycyjnego wyłącznie w zakresie cyklu realizacji i kosztu inwestycji.

   Rozliczenie polega na porównaniu planowanego cyklu realizacji i kosztu inwestycji przy rozpoczęciu budowy z faktycznym cyklem realizacji i kosztem po zakończeniu i oddaniu zadania inwestycyjnego do użytku. Należy ponadto omówić przyczyny odchyleń między planowanym, a wykonanym cyklem i kosztem inwestycji.

2. Nakłada się obowiązek na służby inwestycyjne rozliczenia się z wykonania zadań, o których mowa w ust. 1.

3. Rozliczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, przygotowuje inwestor (służba inwestycyjna, zarząd inwestycji, komitety budowy, wojewódzkie, powiatowe lub miejskie komitety kultury fizycznej i turystyki) przed planowanym terminem oddania do użytku zadania inwestycyjnego po konsultacji z wykonawcami.

4. Z wykonania zadań inwestycyjnych i osiągnięcia efektów, inwestor rozlicza się przed właściwą komisją powołaną do oddania inwestycji do użytku zgodnie z obowiązującymi przepisami, po sprawdzeniu zgodności wykonanego zadania inwestycyjnego z zatwierdzoną dokumentacją i wymaganymi warunkami technicznymi oraz gotowości tej inwestycji do przekazania do użytku, a także po stwierdzeniu kompleksowości i bezusterkowości wykonanych robót.

5. Rozliczenie stanowi nieodłączną część protokołu oddania zadania inwestycyjnego do użytku.

6. Jeżeli w chwili oddawania zadania inwestycyjnego do użytku z uzasadnionych przyczyn przedstawionych przez inwestora nie jest możliwe dokładne rozliczenie się z wykonanego zadania, komisja może przyjąć rozliczenie niepełne lub nieostateczne, określając termin jego uzupełnienia.

7. Do rozliczenia z wykonania zadania inwestycyjnego, obok zestawień i porównań danych wynikowych z planowanymi należy załączyć dokładne naświetlenie i omówienie przyczyn i powodów ewentualnie powstałych odchyleń.

8. Rozliczenie się z osiągniętych w eksploatacji efektów gospodarczych i użytkowych, o których mowa w § 8—11 powołanego na wstępie zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, inwestorów podległych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki, nie obowiązuje.

9. Przy rozliczaniu się z zadań inwestycyjnych (lub ich części) przy oddawaniu do użytku należy stosować następujące wskaźniki:
   1) budownictwo sportowe — podać rodzaj urządzeń sportowych w miarach fizycznych (w m^2, m^3, mb) przy obiektach niewymiernych — podać wartość całego urządzenia;

2) dla budownictwa obiektów przemysłowych podać wartość produkcji w tys. zł/rok;
3) budownictwo turystyczne — podać rodzaj budownictwa turystycznego oraz koszt 1 miejsca noclegowego w tys. zł.

10. Odpisy rozliczenia z wykonania zadania inwestycyjnego (lub jego części) i oddania do użytku po jego przyjęciu przez właściwie powołaną komisję należy przekazać:

1) Oddziałowi Banku finansującego zadanie inwestycyjne,
2) jednostce zwierzchniej inwestora.

Dotyczy to zarówno inwestycji planu centralnego jak i terenowego, niezależnie od źródeł finansowania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik do pisma okólnego nr 11 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 15 czerwca 1964 r. (poz. 34).

WZÓR

uproszczonego rozliczenia zadania inwestycyjnego (etapu) oddawanego do użytku w zakresie inwestycji polegających na budownictwie inwestycyjnym.

1. Nazwa i adres inwestora.
2. Jednostka nadrzędna i naczelna.
3. Nazwa zadania inwestycyjnego (etapu).
4. Rodzaj inwestycji (nowa rozbudowa), lokalizacja, miejscowość, powiat.
5. Grupa inwestycji (centralne, zjedn. przeds. itp.).
6. Data rozpoczęcia zadania (etapu) i zakończenia (oddania do użytku).
7. Wykonawca inwestycji.
8. Bank finansujący.

Wskaźniki podlegające rozliczaniu	Jedn. miary	Podstawowe dane dla zadania				
		założeń projekt. zatw. dn.......	projektu (zzk) przy rozpoczynaniu zadania zatw. dn.......	po aktualizacji projektu zatw. dn.......	wykonania na podostawie protokołu Komisji Odb. dn.......	Uwagi dane uzupełniające
1	2	3	4	5	6	7
Cykl realizacji, w tym cykl budowy	miesiąc					
Wartość kosztorysowa, w tym:	tys. zł					
a) roboty budowlano-montażowe						
b) maszyny, urządzenia, sprzęt						
c) roboty terenowe						
d) pozostałe nakłady						
Zdolność produkcyjna lub użytkowa, wartość, rozmiar, charakterystyka						
Wskaźniki kapitałochłonności na jednostkę efektu produkcyjnego lub użytkowego	tys. zł					
Podstawowe obiekty — wartość, rozmiar	tys. zł					
Wartość zaliczona jako środki trwałe	jedn. użyt.	×	×	×		

Uzasadnienie odchyleń między wielkościami założonymi w dokumentacji a rzeczywiście zrealizowanymi.

Objaśnienia do wzoru:

1. Rozliczenie wg załączonego wzoru należy sporządzić przy oddawaniu zadań lub ich części do użytku, to jest w momencie przekazania wykonanych obiektów z działalności inwestycyjnej do użytku.

2. Dane wypełnia się na podstawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz protokołu końcowego lub częściowego odbioru właściwej komisji powołanej do użytku.

3. Dla każdego zadania (etapu) należy sporządzić odrębne rozliczenie.

4. **Pozycje 1—3** należy wypełnić zgodnie ze spisem zadań inwestycyjnych. W przypadku oddawania części zadania należy podać obok nazwy zadania wg spisu zadań (również i określenie etapu oddanego do użytku).

5. **Pozycje 4—5** należy wypełnić zgodnie z klasyfikacją przyjętą w planie inwestycyjnym.

6. **W pozycji 6** — należy podać rzeczywiste daty rozpoczęcia i zakończenia zadania lub jego części, a nie planowane.
Zadania uważa się za rozpoczęte z chwilą wejścia na plac budowy i podjęcia robót przy zagospodarowaniu placu budowy. Nie uważa się za rozpoczęcie zadania inwestycyjnego dokonanie nakładów na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, na wykup terenu i innych nakładów dokonywanych przed wejściem na plac budowy, mimo że nakłady te uwzględnia się w rozliczeniu. W przypadku kiedy plac budowy jest już zagospodarowany w związku z realizacją poprzednich zadań inwestycyjnych, termin rozpoczęcia dla dalszych zadań inwestycyjnych podlegających rozliczeniu należy podać wg wpisu w dzienniku budowy o rozpoczęciu robót przy danym zadaniu.

7. **W pozycji 9** — w drugim wierszu należy podać cykl budowy wyrażony w ilościach miesięcy. Cykl budowy należy podawać zgodnie z ustalonymi zasadami uchwały nr 274 RM z dnia 13.VI.1961 r.
Cykl budowy może się różnić od cyklu realizacji inwestycji o okres robót przygotowawczych oraz o okres ewentualnego przedłużenia się prób technicznych, dokonywanych przed oddaniem zadania do użytku.

Rubrykę 5 wypełnia się w przypadku, jeżeli cykl budowy ustalony w pierwotnie zatwierdzonym projekcie wstępnym (rubr. 4) uległ zmianie na skutek zmian wprowadzonych ew. aktualizacją projektu wstępnego.

8. **W pozycji 10** — wartość kosztorysową i strukturę nakładów (pkt a—d) należy podawać wg wyceny zawartej w dokumentach, o których mowa w rubrykach 3 i 4 bez dokonywania przeliczeń na ceny porównywalne.

W rubr. 3 — należy podawać wycenę wartości kosztorysowej, przyjętą w zatwierdzonych założeniach na podstawie których został opracowany projekt wstępny, wypełniając w miejscu wykropkowanym rok, w którym założenia zostały zatwierdzone.

Jeśli w toku realizacji wprowadzone zostały zmiany programowe lub w wycenie w stosunku do pierwotnie zatwierdzonych założeń — zmian tych nie należy wykazywać w rubr. 3, a w rubrykach 5. Jeśli w założeniach nie ustalono struktury nakładów, wówczas pkt a—d nie wypełnia się.

W rubr. 4 — należy podawać wycenę wartości kosztorysowej wg proj. wstępnego, na podstawie którego zadanie zostało po raz pierwszy włączone do realizacji (w ramach planu rocznego) wypełniając w miejscu wykropkowanym rok, w którym rozpoczęto zadanie.

W rubr. 5 — należy wypełnić tylko w przypadku, jeżeli przeprowadzone były aktualizacje projektu wstępnego (zzk).

W rubr. 6 — należy podać nakłady poniesione wg ewidencji księgowej.

W rubr. 7 — uwagi należy podać wartość nakładów do poniesienia po oddaniu zadania do użytku (t. zw. niedoróbki).
Jeżeli poniesione nakłady nie wyczerpują zakresu rzeczowego robót przewidzianych w dokumentacji.

9. **Pozycję 11** — należy wypełnić dla inwestycji produkcyjnych, usługowych i użytkowych oddawanych do użytku.

W rubr. 1 — należy wymienić kolejno wskaźniki według nomenklatury przyrostu zdolności produkcyjnych lub usługowo-użytkowych zgodnie z ustępem 9 wytycznych, jednostki miar rzeczowych właściwe dla rozliczanego zadania wg nomenklatury przyrostu przyjętej w dokumentacji projektowej.

W rubr. 5 — należy podać aktualne wskaźniki planu, o ile w toku realizacji zachodziły zmiany pierwotnych danych wyjściowych wskutek zmiany założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

W rubr. 7 — należy podać przewidywany termin osiągnięcia pełnej zdolności usługowo-użytkowej lub produkcyjnej lub kolejne etapy uzyskania tej zdolności.

10. **W pozycji 12** — należy podać wartość inwestycji (z poz. 10) przypadającą na jednostkę efektu użytkowego lub gospodarczego.

11. **W pozycji 13** — należy wypełnić w przypadku, gdy zadanie składa się z więcej niż jednego obiektu podstawowego zgodnie z objaśnieniami do pozycji 10 — wartość kosztorysowa.

12. **Pozycję 14** — należy wypełnić na podstawie ewidencji księgowości. Wartość należy wpisać w rubryce 6.

14. Uzasadnienie odchyleń między wielkościami założonymi w dokumentacji a rzeczywiście zrealizowanymi powinny dotyczyć wskaźników objętych rozliczeniem — cyklu realizacji, wartości kosztorysowej, podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych.
W wypadku odchyleń między wartością poniesionych i pozostałych do poniesienia nakładów (suma rubr.

6+7) a wartością kosztorysową w pierwszym roku realizacji (rubr. 4) należy różnicę omówić i uzasadnić wyodrębniając:

a) różnicę wynikającą ze zmiany cen kosztorysowych (przez zmiany cen kosztorysowych rozumie się zmiany cen materiałów, płac taryf przewozowych itp.),

b) różnicę wynikającą ze zmiany programu (przez różnicę wynikającą ze zmiany programu rozumie się: zwiększenie lub zmniejszenie założonych uprzednio wymiarów budynków, zwiększenie lub zmniejszenie wyposażenia itp.),

c) różnicę wynikającą z błędów w wycenie lub projekcie (przez różnicę wynikającą z błędów w wycenie lub w projekcie rozumie się zarówno zaniżenie wyceny kosztów inwestycji i nakładów, które później w toku realizacji zostały wprowadzone jako roboty dodatkowe, bez zmian programowych w zakresie usług.

35.

PISMO OKÓLNE Nr 12

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU

KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 28 sierpnia 1964 r.

w sprawie udziału ruchu sportowego i turystycznego w Miesiącu Odbudowy Kraju i Stolicy.

Miesiąc wrzesień dorocznym zwyczajem obchodzony będzie w całym kraju jako Miesiąc Odbudowy Kraju i Stolicy. W miesiącu tym organizowana jest między innymi zbiórka na rzecz Społecznego Funduszu Odbudowy Kraju i Stolicy.

Środki społeczne, jakimi dysponuje społeczny Fundusz Odbudowy Kraju i Stolicy (SFOS), przeznaczone są w pierwszym rzędzie na budownictwo urządzeń kulturalnych i socjalnych.

Na przestrzeni minionych lat przy pomocy dotacyjnej SFOS wybudowanych zostało wiele obiektów sportowych i turystycznych. Nakłady na ten cel z funduszy SFOS wynoszą kilkaset milionów złotych.

W każdym roku aktywny udział w Miesiącu Odbudowy Kraju i Stolicy brały udział organizacje sportowe i turystyczne. Również w roku bieżącym ruch sportowy i turystyczny powinien w pełni włączyć się do akcji zbiórki na rzecz SFOS w miesiącu wrześniu.

W związku z powyższym ustala się, co następuje:

1. Zaleca się wojewódzkim (równorzędnym) komitetom kultury fizycznej i turystyki zorganizowanie w miesiącu wrześniu przynajmniej jednej imprezy, z kórej całkowity dochód byłby przeznaczony na SFOS.

2. Zaleca się organizacjom sportowym i turystycznym, zwłaszcza klubom sportowym zorganizowane w miesiącu wrześniu imprez, z których część dochodu przeznaczona byłaby na SFOS. W szczególności kluby sportowe mogą zastosować w miesiącu wrześniu dopłaty do biletów wstępu w wysokości do 1 zł.

3. Na wszystkich imprezach sportowych i turystycznych (wykorzystując radiowęzły itd.) należy przeprowadzić akcję propagandową na rzecz SFOS.

4. Na terenie obiektów sportowych i turystycznych wybudowanych ze środków SFOS lub przy pomocy dotacji SFOS należy w miesiącu wrześniu umieścić odpowiednie, informujące o tym tablice.

5. Wojewódzkie (równorzędne) komitety kultury fizycznej i turystyki powinny nawiązać ścisłą współpracę z wojewódzkimi ogniwami SFOS w celu ustalenia innych form udziału ruchu sportowego i turystycznego w Miesiącu Odbudowy Kraju i Stolicy.

6. Wojewódzkie (równorzędne) komitety kultury fizycznej i turystyki nadeślą w terminie do dnia 30 października br. do GKKFiT krótkie sprawozdania z udziału ruchu sportowego i turystycznego na ich terenie w Miesiącu Odbudowy Kraju i Stolicy.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

KOMUNIKATY

Wykaz ogłoszonych aktów normatywnych wchodzących w zakres działania lub zainteresowania jednostek resortu kultury fizycznej i turystyki.

Dziennik Ustaw:

1) Dekret z dnia 20 lipca 1964 r. o amnestii — Nr 27, poz. 174,

2) rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 1 lipca 1964 r. w sprawie wydawania zezwoleń na wykonywanie sportowego rybołówstwa morskiego przez osoby nie posiadające karty wędkarskiej — Nr 27, poz. 175,

3) obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1964 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 maja 1964 r. w sprawie zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i wykonywanie usług handlowych oraz prowadzenie zakładów przemysłu gastronomicznego przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej — Nr 27, poz. 178,

4) rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 20 maja 1964 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczeń społecznych i rent dla pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach gastronomicznych prowadzonych przez ajentów — Nr 28, poz. 183.

Monitor Polski:

1) zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 23 czerwca 1964 r. w sprawie ustalenia wzoru umowy przedwstępnej — Nr 42, poz. 203,

2) zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 25 czerwca 1964 r. w sprawie jednostek wiodących w planowaniu i realizacji prac naukowo-badawczych — Nr 44, poz. 211,

3) uchwała Rady Ministrów nr 187 z dnia 6 lipca 1964 r. w sprawie terminów wypłaty niektórych wynagrodzeń — Nr 45, poz. 213,

4) zarządzenie Ministrów Szkolnictwa Wyższego i Oświaty oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 30 czerwca 1964 r. w sprawie powołania w szkołach wyższych oraz zakresu działania uczelnianych komisji opiniujących w sprawach zatrudnienia absolwentów szkół wyższych — Nr 45, poz. 215,

5) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 czerwca 1964 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 45, poz. 217—220,

6) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 1 lipca 1964 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 45, poz. 221,

7) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 47, poz. 231 i 232,

8) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 1 lipca 1964 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 48, poz. 235 i 236.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2/8, telefon 28-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2/8. Prenumerata roczna wynosi 30 zł.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-514. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA:

Opłatę uiszczono gotówką.

Cena zeszytu 2,50 zł

Druk. „Gryf", zam. 1022/865 — 2000 — Z-29.